

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010433
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421010433.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2022 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
L. O., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom E. D. F. XX, okr. Kežmarok,

uznáva sa za vinného, že

dňa 23.06.2021 si v mieste svojho trvalého bydliska v obci Stráne pod Tatrami, okres Kežmarok, osobne prevzal od poštovej doručovateľky výzvu Okresného súdu Kežmarok č.k.: 9T 95/2020-283 zo dňa 17.06.2021, na základe ktorej mal ihneď po jej obdržaní nastúpiť na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne do ÚVV a ÚVTOS Prešov, ul. kpt. Nálepku 1, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku sp. zn. 9T 95/2020 zo dňa 17.05.2021 s právoplatnosťou dňa 17.05.2021, pričom do výkonu trestu v lehote stanovenej súdom bez vážneho dôvodu nenastúpil,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 12.10.2021 obžalobu pod sp. zn. Pv 403/21/7703-4 na obžalovaného L. O. pre skutok, ktorý mal tento obžalovaný spáchať tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný L. O. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je mu v obžalobe prokurátora kladený za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného L. O. o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní a priznania obžalovaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného a zároveň rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a následne na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným opomenutím konania, na ktoré bol povinný, maril výkon úradného rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, čím obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v nepriamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ohrozenie záujmov chránených Trestným zákonom, ktorým je záujem na rešpektovaní rozhodnutí súdov, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej dňa 13.09.2021 obcou Stráne pod Tatrami vyplýva, že obžalovaný žije v rómskej osade vo veľmi skromných bytových a sociálnych pomeroch v domácnosti s rodičmi a piatimi maloletými súrodencami. Starostlivosť o rodinu je na nízkej úrovni. Obec je osobitným príjemcom prídavku na dve deti z dôvodu záškoláctva.

Z hodnotenia obžalovaného vypracovaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany dňa 24.08.2021 vyplýva, že obžalovaný nastúpil výkon trestu predvedením do ÚVTOS Prešov, počas pobytu v tomto ústave bolo jeho správanie vždy na požadovanej úrovni a v elektronickej karte nie sú zaznamenané žiadne negatívne poznatky. V uvedenom ústave nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný. V ÚVTOS pre mladistvých výkon trestu nastúpil dňa 17.08.2021 a v súčasnej dobe je umiestnený v nástupnej izbe. Nebola mu určená žiadna diferenciacná skupina. Správanie obžalovaného k príslušníkom je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia personálu plní. V sociálnej interakcii s inými odsúdenými nemá problém s nadväzovaním kontaktov a konfliktom sa vyhýba. Obžalovaný svoj voľný čas trávi písaním listov, hraním spoločenských hier, počúvaním rozhlasu a sledovaním televízneho vysielania. Do práce zaradený nie je. V osobných veciach si udržiava čistotu a poriadok. O zverené výstrojné súčiastky sa stará a snaží sa ich udržiavať v náležitom poriadku. Obžalovaný je slobodný, bezdetný, pochádza z usporiadanej rodiny a má priateľku. Sociálny kontakt s rodinou udržiava formou korešpondencie. Počas doterajšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný L. O. bol doposiaľ 6 krát priestupkovo postihnutý, z toho trikrát za priestupok proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za drobné krádeže vecí v obchode resp. poškodenie dverí v škole, jedenkrát bol postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy vyberal veci z kontajnerov na smetie, jedenkrát bol postihnutý za priestupok podľa § 108 ods. 1 písm. g) zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach, kedy nerešpektoval pravidlá platné v priestoroch staníc a zastávok a napokon v jednom prípade bol postihnutý za priestupok proti bezpečnosti

a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 2 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy nerešpektoval pravidlá cestnej premávky ako chodec bez reflexných prvkov.

Z odpisu Registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného, generovaného elektronicky ku dňu 09.02.2022 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 27/2020 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý vykonal dňa 14.04.2021. Naposledy bol odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 95/2020, v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne, ktorého výkon nenastúpil, čo bolo dôvodom vznesenia obvinenia a následne podania obžaloby za skutok v prejednávanej trestnej veci.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd v prospech obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval. Na strane druhej súd u obžalovaného zistil aj existenciu priťažujúcej okolnosti, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcej v tom, že obžalovaný už bol odsúdený. Súd pritom prihliadol na odsúdenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 95/2020, v ktorom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a ktorý obžalovaný aj aktuálne vykonáva. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú ustanovení § 348 ods. 1 Trestného zákona až na dva roky postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a pri ukladaní trestu vychádzal z takto zákonom určenej trestnej sadzby.

Obžalovaný je aj napriek svojmu mladému veku (19 rokov) už šesťkrát súdne trestaným recidivistom, pričom už v prípade dvoch odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je zarážajúcim obrazom jeho postoja k dodržiavaniu zákonných noriem, najmä tých, ktorých okruh vzťahov upravuje Trestný zákon. Súd nemôže v prípade obžalovaného opomenúť ani priestupky, ktorých sa obžalovaný doposiaľ dopustil a ktorých diapazón je podobne, ako v prípade trestnej činnosti pomerne široký. Ani výkon trestu odňatia slobody uloženého mu v konaní pod sp. zn. 7T 27/2020 ho neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že výchovný účel trestu, ktorý bol u obžalovaného zohľadnený pri ukladaní trestov v minulosti ako u mladistvého sa minul účinkom a obžalovaný sa z predchádzajúcich odsúdení vôbec nepoučil. Z týchto dôvodov súd uložil obžalovanému najprisnejší druh trestu, ktorým je trest odňatia slobody a aj jeho výmera určená súdom v trvaní 10 mesiacov zohľadňuje osobu obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia. Uloženiu vyššieho trestu, ako je súdom uložený, zabránilo len priznanie a úprimná ľútosť obžalovaného nad svojím konaním, čo súd pri ukladaní trestu nepochybne zohľadnil. Avšak vzhľadom na absenciu ochoty obžalovaného zmeniť svoje protiprávne správanie majúce trestnoprávnu povahu, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, pretože predchádzajúce podmienené odklady výkonov trestov odňatia slobody nemali na obžalovaného žiadny výraznejší vplyv.

Nakoľko obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu, ktorý má úmyselný charakter bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný jeho úmyselný trestný čin v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 27/2020 /trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona/, súd ho za splnenia týchto podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný skutok spáchal ako plnoletý, a teda ustanovenie § 117 ods. 5 Trestného zákona nie je aplikovateľné, nakoľko toto predpokladá uloženie trestu u mladistvého, ktorý ním bol v čase spáchania skutku, čo tu splnené nie je. Aj napriek tomu, že s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 1 Trestného zákona sa na mladistvého výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 27/2020 hľadí, akoby nebol odsúdený, uvedené neznamená,

že obžalovaný vo výkone trestu nebol. Preto súd výkon tohto trestu pri rozhodovaní zaradení do niektorého z druhov ústavov na výkon trestu zohľadnil.
maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.